

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-374/17

**Finanzamt B
proti
A-Brauerei**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof)

„Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Článek 107 odstavec 1 SFEU – Daň z nabytí nemovitých věcí – Osvobození od daně – Převody vlastnického práva k nemovitým věcem, k nimž došlo z důvodu přeměn uskutečněných uvnitř některých skupin společností – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka selektivity – Odůvodnění“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2018

1. *Podpory poskytované státy – Pojem – Opatření selektivní povahy – Opatření poskytující daňové zvýhodnění – Obecné opatření, které je bez rozdílu použitelné na všechny hospodářské subjekty – Absence selektivity – Posouzení obecné povahy opatření – Osvobození od daně, které rozlišuje mezi dvěma kategoriemi subjektů, které se nacházejí ve srovnatelné situaci – Neexistence opatření obecné povahy*

(Článek 107 odst. 1 SFEU)

2. *Podpory poskytované státy – Pojem – Opatření selektivní povahy – Odchylna od obecného daňového režimu – Odůvodnění vycházející z povahy a systematiky soustavy – Kritéria pro posouzení – Osvobození od daně, jehož cílem je zamezit dvojímu zdanění*

(Článek 107 odst. 1 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 20–34)

2. Článek 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nesplňuje podmínku selektivity dotčené výhody, kterou toto ustanovení ukládá, a sice takové daňové výhody, jako je výhoda dotčená ve věci v původním řízení, která spočívá v tom, že od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozen převod vlastnického práva k nemovité věci z přeměny zahrnující výhradně společnosti téže skupiny propojené vztahem držby nejméně 95% podílu nepřetržitě po dobu minimálně pěti let před uvedeným jednáním a pět let po jeho uskutečnění.

V kontextu daňových opatření předpokládá kvalifikace vnitrostátního daňového opatření jako „selektivního“ to, že bude nejprve identifikován obecný nebo „obvyklý“ daňový režim uplatňovaný v dotčeném členském státě, a dále, že bude prokázáno, že se dotčené daňové opatření od uvedeného obecného režimu odchylně v rozsahu, v němž zavádí rozlišování mezi subjekty, které se s ohledem na

cíl tohoto obecného režimu nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 57).

Na druhém místě je však třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora se pojem „státní podpora“ nevztahuje na opatření rozlišující mezi podniky, které se s ohledem na cíl sledovaný dotčeným právním režimem nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a tudíž na opatření *a priori* selektivní, pokud se dotčenému členskému státu podaří prokázat, že je toto rozlišování odůvodněné, jelikož vyplývá z povahy nebo uspořádání soustavy, do níž tato opatření patří (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 58 a citovaná judikatura).

Soudní dvůr ve své judikatuře připustil, že cíle vlastní dotčené obecné daňové soustavě mohou odůvodnit daňový režim, který je *a priori* selektivní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. dubna 2004, GIL Insurance a další, C-308/01, EU:C:2004:252, body 74 až 76, a ze dne 8. září 2011, Paint Graphos a další, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, body 64 až 76).

V projednávané věci může cíl týkající se řádného fungování obecného daňového režimu dotčeného ve věci v původním řízení, který má zabránit dvojímu zdanění, a v důsledku toho i nadměrnému zdanění, odůvodnit, že osvobození od daně, které stanoví § 6a GrEStG, je vyhrazeno pro přeměny uskutečněné mezi společnostmi propojenými vztahem držby nejméně 95% podílu nepřetržitě po dobu minimálně pěti let před uvedeným jednáním a pět let po jeho uskutečnění.

(viz body 36, 44, 49, 50, 53 a výrok)